

De argumenter, som vi bruger igen den her gang, fremfører vi med forøget styrke, fordi hr. Laustsens partifæller og partikolleger i det norske Storting, nemlig Arbeiderpartiet, som oven i købet sidder i regering deroppe, præcis bruger de argumenter for at sænke afgiften i Norge. Så helt galt kan det jo ikke være.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Blot lige til oplysning for den konservative ordfører: Med hensyn til beskatningerne er det sådan, at de første 7.000 kr. af en motorcykel er fri for beskatning, mellem 7.000 kr. og 12.700 kr. er den 105 pct., og den er 180 pct. på resten. Med hensyn til bilerne, hvilket sikkert er hr. Brian Mikkelsen bekendt, er det 105 pct. af de første 55.300 kr. og 180 pct. af resten. Jeg tror også, at jeg sagde i min indledning, at de dyreste motorcykler er hårdere beskattet end bilerne, og at de billigste motorcykler er billigere.

Med hensyn til debatten om miljøforureningen så synes jeg, det er væsentligt at være opmærksom på, at motorcyklerne almindeligvis er bedre med hensyn til CO₂-udledning, men de er altså væsentlig dårligere med hensyn til den egentlige forurening, nemlig kulbrinte og kvælstof, og det er trods alt det, der betyder meget for den luft, som vi indånder, i særdeleshed her i byerne.

Med hensyn til ABS-bremserne vil jeg da gøre opmærksom på, at der her er de samme regler for fradrag som for bilerne, og jeg er ikke i besiddelse af oplysninger om, at det skulle være dyrt at montere ABS-bremser på motorcykler end på biler, men det spørgsmål kan udvalgsarbejdet måske afhjælpe en del.

Så til slut skal jeg blot sige, at med hensyn til katalysatorerne, som jeg også sagde, er det selvfølgelig meget positivt, hvis vi kan få det på plads, og jeg er da indstillet på og er positiv over for den del af forslaget, hvis vi har mulighed for at gå foran og fremskynde denne udvikling.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente og soldater i international tjeneste.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 15/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Dette beslutningsforslag har sin baggrund i en sag, der allerede blev behandlet i Folketinget i sidste samling.

Sagens fakta er kort fortalt, at Rigspolitiembetet har haft en række politifolk udsendt til tjeneste i Kosovo. Efter politifolkenes hjemkomst til Danmark opstod der i pressen en debat om skattepligten af deres løn. Enkelte af politifolkene havde fået den opfattelse, at deres løn under udstationeringen var skattefri.

Forslagsstillerne finder på den baggrund, at de udsendte soldater og politibetjente får en urimelig lav løn. De foreslår derfor, at betjente og soldater udstationeret af Danmark til løsning af internationale opgaver opnår skattefritagelse for det særlige udstationeringstillæg, dog maksimalt 12.000 kr. pr. måned, og opnår skattefritagelse for de diæter, de i øvrigt måtte modtage under udstationeringen. Herudover skal betjentene og soldaterne selvfølgelig have deres almindelige løn.

Det må efter min opfattelse være på sin plads at opklare, hvad soldaterne og betjentene får i løn under udstationeringen, ellers er det jo svært at vurdere, om de får en urimelig lav løn.

Soldaterne ved FN-styrkerne modtager et skattefrit udetillæg på mellem 6.000 og 9.000 kr. om måneden ved siden af deres normale skattepligtige løn, et skattepligtigt tillæg på små 4.000 kr. samt fri kost og logi. Det nuværende skattefrie tillæg kan i øvrigt modtages fra den første

udsendelsesdag modsat det af forslagsstillerne foreslåede skattefrie tillæg.

De udsendte betjente får ud over deres almindelige løn et skattepligtigt tillæg på 17.000 kr. pr. måned plus et skattefrit FN-tillæg, der efter de foreløbige oplysninger, jeg har fået, udgør omkring 15.000 kr. om måneden til dækning af de udgifter, de har under opholdet. Det skattepligtige tillæg var oprindeligt på 4.000 kr., men blev forhøjet, da man opdagede, at det var skattepligtigt. Det er skattepligtigt, fordi betjentene får dækket udgifterne af FN. Man får altså ikke dækket udgifterne skattefrit to gange, og når betjentene således er kompenseret for, at deres tillæg er skattepligtigt, synes jeg ikke, vi her i Folketinget skal gøre tillægget skattefrit.

Både soldaterne og betjentene opnår således nærmest en fordobling af deres nettoaf lønning, hvilket vel i store træk svarer til, at deres almindelige løn udbetales skattefrit. Jeg finder derfor ikke, at aflønningen af soldaterne og betjentene er urimelig. Aflønningen er da også forhandlet på plads mellem arbejdsmarkedets parter.

Af samme årsag kan jeg heller ikke støtte forslagsstillerens forslag om, at alle politibetjente og soldater, der siden 1995 har været udsendt til udlandet, skal have en skattefri kompensation på 1.000 kr. pr. måned, de har været udstationeret. Der bør ikke foretages bagudrettede kompensationer. Man har ved lønforhandlingerne taget hensyn til, at lønnen var skattepligtig, hvorfor det må formodes, at den har den rette størrelse.

Rigspolitiembedet udbetalte en løn, hvis størrelse var fastsat under forudsætning af, at den var skattepligtig. Rigspolitiembedet var således aldrig i tvivl om, at lønnen var skattepligtig, og ønskede heller ikke, at den skulle være skattefri; det fremgår oven i købet direkte af kontrakterne, at det ekstra tillæg som følge af udsendelsen er skattepligtigt. Alligevel ønsker forslagsstillerne, at betjentene skal have en skattefri kompensation, fordi lønnen er skattepligtig.

Politifolkene, som har været i Kosovo, mente, at de var omfattet af ligningslovens § 33 a. Ifølge ligningslovens § 33 a kan lønnen imidlertid først blive skattefri, når arbejdsgiveren og arbejdstageren i fællesskab har haft mulighed for at fastsætte lønnens størrelse under hensyntagen til, at den er skattefri. Dette finder jeg rimeligt og ganske fornuftigt, og jeg har derfor ingen intentioner om at ændre ligningslovens § 33 a.

Hvad angår det tredje og sidste forslag, vil jeg understrege, at det er Finansministeriet, der er

den centrale myndighed for behandlingen af sager om løn og andre ansættelsesvilkår for personale i staten. Endvidere er langt hovedparten af de medarbejdere, der er udsendt til tjeneste i udlandet, allerede dækket af aftaler, der er indgået med de relevante faglige organisationer, og disse aftaler skal vi naturligvis respektere.

Når det så er sagt, vil jeg godt medgive, at der er behov for at sikre, at offentlige myndigheder tager hensyn til skattefriheden i de tilfælde, hvor der er tale om medarbejdere, der udsendes under anvendelse af ligningslovens § 33 a. Skatteministeriet og Finansministeriet har derfor taget initiativ til at få fastsat nogle overordnede retningslinjer på området, og Finansministeriet har allerede udsendt et brev, hvori det præciseres, at der skal tages højde for skattefriheden, når lønnen er skattefri efter ligningslovens § 33 a. I fremtiden skal Personalestyrelsen i Finansministeriet endvidere godkende lønniveauet, hvis den skattefrie løn overstiger 375.000 kr.

Der bliver således fastsat nogle retningslinjer for lønvilkårene for medarbejdere, der gør tjeneste for staten i udlandet, når den modtagne løn er skattefri efter ligningslovens § 33 a. Endvidere har Finansministeriet iværksat en undersøgelse af aflønningsvilkår for alle offentligt ansatte, som er udstationeret i udlandet.

Jeg vil afslutte med at konstatere, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Bjarne Laustsen (S):

Også dette forslag er jo en slags genbrugsforslag, selv om det er uddybet noget mere end det tidligere forslag, vi behandlede sidste år.

Det drejer sig om, at der er enkelte politifolk, som har fået den opfattelse, at de efter endt tjeneste i Kosovo var omfattet af reglerne om skattefrihed. Som ministeren var inde på, er det imidlertid nu engang sådan, at lønnen faktisk er dobbelt så høj, når man er i tjeneste i udlandet, som den er herhjemme, og det betyder jo stort set, at den månedsløn, man har, når man forretter tjeneste herhjemme, får man udbetalt skattefrit, når man tager ud.

I Socialdemokratiet ønsker vi, at der er så stor ensartethed som muligt, når offentlige myndigheder udsender folk. Vi sætter også stor pris på den store indsats, de mange danskere gør i tjeneste uden for Danmarks grænse, og vi er også tilfredse med de initiativer, som både Finansministeriet og Skatteministeriet gør for at komme lidt mere til bunds i forholdene.

Vi kan ikke støtte forslaget, idet vi har den opfattelse, at ingen af betjentene er blevet sendt ud uden at være klar over deres skattemæssige forhold, og jeg skal meddele, at Det Radikale Venstre også deler denne opfattelse.

Svend Aage Jensby (V):

I de seneste år har talrige danske soldater, politifolk og i øvrigt også folk fra Beredsskabsstyrelsen og nødhjælpsorganisationerne ydet en fortræffelig indsats i international tjeneste – en indsats, der har gjort, at Danmark faktisk er kommet på verdenskortet, om jeg så må sige. Det er vi glade for i Venstre, og vi ønsker, at den udvikling skal fortsætte.

Den tidligere chef for den civile del af arbejdet i Kosovo, Kouchner, har gang på gang efterlyst flere politifolk fra de lande, der bidrager, herunder fra Danmark. Den nuværende chef er min gode bekendt, hr. Hans Hækkerup, der utvivlsomt vil være enig i Kouchners betragtninger, for der er påvist behov for flere politifolk i området til at gennemføre en opbygning af landet. Men hvis der er usikkerhed om skatteforholdene, og hvis den usikkerhedssituation, som mange politifolk har været ude for, ikke bliver ryddet af vejen, er der ingen, der vil melde sig for fremtiden.

Det er immervæk betydeligt billigere at sende politifolk af sted end at opbygge et betydeligt militært engagement dernede. Derfor mener Venstre, også fordi det er en kendsgerning, at der er skabt usikkerhed hos talrige politifolk og soldater, at dette forslag bør støttes, og vi støtter det.

Man kan diskutere, om der er indkalkuleret nogle ulempeillæg osv. i lønnen. Men det er altså forbundet med en kolossal ulempe at være sendt ud i det område. Det er forbundet med store personlige afsavn, og det er ikke risikofrit, så derfor: Gør det noget, at vi giver disse få mennesker – og der skal måske også ses på andre organisationers folk end lige netop på dem, forslaget omfatter, altså soldater og politifolk – et lille incitament til at påtage sig den opgave, der er tale om? Det mener vi ikke i Venstre, og det mener CD heller ikke. Jeg har fået bemyndigelse til at meddele fra CD, at man støtter forslaget.

I øvrigt til lykke med udnævnelsen, skatteminister.

Den 4. december 2000 kunne man i BT læse en artikel med overskriften »Politifolk venter på Ole Nidkær«. Det er jo ikke den nuværende

skatteminister, det ved jeg godt, for det var den 4. december. Der stod i den artikel i BT:

»Urimelig nidkærhed. Sådan opfatter LO's næstformand Tine Brøndum skatteminister Stavads indgreb mod de populære medarbejder-pc-ordninger.«

Så gik der en måneds tid eller sådan noget, og så kom statsministeren og bebudede i sin nytårstale, at nu skulle vi have et virkeligt IT-samfund. Så meget om det, men så fortsatte artiklen:

»Politifolkene har ventet 1 år på, at Ole Stavad skal indfri de løfter om skatterabat, de fik, da de blev sendt på arbejde i udlandet. Hidtil har skatteministeren været ubøjelig. For de menige betjente blev skatterabatten vekslet til et stort skattemæk, da de kom hjem. Det har Stavad hidtil nægtet at gøre noget ved. I sidste folketingssamling blev ministeren reddet med snævrast mulig margin, da et forslag fra folketingsmedlem Kim Behnke manglede én stemme i at blive vedtaget.«

Og så nævnes der videre i artiklen:

»Stemmerne stod 53-53, og skatteministeren, der havde erkendt, at myndighederne havde »lavet noget kludder«, undgik at bede Folketingets Finansudvalg om penge til at indfri de brudte løfter. Det var ministeren tilsyneladende tilfreds med, og ministeriet har øjensynligt håbet, at sagen var blevet glemt. Men det er den ikke.«

Nu har vi så hr. Behnkes forslag til behandling i dag, og jeg vil gerne komplimentere hr. Behnke. Det er sjældent, at et, om jeg så må sige, privat medlem af Folketinget uden embedsværkets bistand har været i stand til at lave et så godt forslag som dette her. Det fortjener en positiv behandling af Folketingets partier, og jeg håber virkelig og tror også, at skatteministeren vil gå i lidt større sko end forgængerens, for de var i sandhed ikke ret store.

Vi vil se positivt på dette forslag, for det skylder vi soldaterne og politifolkene. Om det så lige skal gøres på den måde, der lægges op til, kan vi jo snakke om.

Brian Mikkelsen (KF):

Det et aldeles sympatisk forslag, vi her behandler, for vi vil nemlig gerne fra konservativ side være med til at give et incitament til de danske, der repræsenterer Danmark i udlandet, og som yder en politimæssig eller fredsbevarende indsats i international tjeneste.

Selv om Frihed 2000 i bemærkningerne understreger, at det ikke er en genfremsættelse af B

143 fra sidste samling, har de to forslag alligevel så meget til fælles, at Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt helt klart kan støtte forslaget. Vi er dog en smule betænkelige ved forslagets punkt 2, fordi der jo er tale om et beslutningsforslag med tilbagevirkende kraft, og det er vi i princippet imod.

Men der er jo tale om folk, som er blevet urimeligt behandlet gennem en længere periode. Det er jo folk, som har oplevet en ret stor forskelsbehandling i forhold til en gruppe mennesker, der skulle have haft de samme betingelser, og vi vil derfor gøre en undtagelse og stemme for hele beslutningsforslaget, selv om der er tilbagevirkende kraft i det. Vi er nemlig helt enige i intentionerne i forslaget og kan derfor støtte det.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil også gerne indledningsvis tilkendegive, at i hvert fald når det drejer sig om det formelle i forslaget, er det et meget udmærket stykke arbejde, hr. Kim Behnke har lagt i både dette og et tidligere beslutningsforslag. Jeg siger det ud fra den betragtning, at når folketingsmedlemmer har nogle synspunkter, som de gerne vil fremføre, er det rart at se et beslutningsforslag, som er gennemarbejdet, i stedet for at man bare fremlægger et beslutningsforslag på fire linjer, som vi desværre også ser en gang imellem her i Folketinget, også fra større partier med større apparater til rådighed. Det er rart at se et beslutningsforslag, som er gennemarbejdet, vil jeg gerne sige, og jeg synes, det fremmer kvaliteten af folketingsdebatterne, når det er tilfældet.

Når det drejer sig om indholdet af dette beslutningsforslag, ligger der tre elementer i det, og på den måde er det anderledes, selv om intentionen er den samme som den, der lå bag det forslag, vi behandlede i sidste samling.

Hvis jeg tager det sidste punkt først, altså at der skal være styr på tingene i fremtiden, og at regeringen har en forpligtelse til at sørge for, at tingene skal være i orden, har jeg forstået af det, skatteministeren sagde, at regeringen er klar over, at den har haft et problem, og at finansministeren som arbejdsgiver vil sørge for, at de overordnede ting er i orden. På det punkt har jeg ikke noget imod, at Finansministeriet fungerer som en slags overministerium i forhold til andre ministerier, for det er Finansministeriets opgave som arbejdsgiver at sørge for, at tingene er i orden. Jeg ville være noget bekymret, hvis det var Skatteministeriet, der altid skulle løse

problemerne, forstået på den måde at når der er et eller andet, man vil have løst, skal Skatteministeriet i form af fradrag sørge for, at man tilgodeser et eller andet.

Når det drejer sig om det sidste punkt, går jeg altså ud fra, at med hensyn til det, forslagsstilleren har ønsket, har skatteministeren svaret, at det vil Finansministeriet se at få styr på. Om løsningen bliver den samme, som forslagsstilleren har ønsket, ved jeg ikke, men med hensyn til afklaring af spørgsmålene går jeg ud fra, at det vil være tilfældet.

Når det drejer sig om det første punkt, synes jeg, det er underligt, hvis vi skulle diktere, at der skal være et bestemt fradrag. Jeg går nemlig ud fra, at man har forhandlet nogle aftaler om lønningerne igennem under nogle bestemte forudsætninger, nemlig at der ikke er tale om noget sådant. Det må vel være sådan, at når nogle organisationer repræsenterer nogle mennesker, som er sendt ud, er der rene linjer.

Noget andet er, som det ligger i overgangen til pkt. 2 i forslaget, at vi har haft nogle problemer hidtil. Det har vel primært ikke været skattemyndighederne, der har haft hovedansvaret for rodet, men de udstationerede myndigheder, dvs. politiet og forsvaret, som ikke har givet klar besked. Men jeg går ud fra, at i øjeblikket er tingene afklaret.

Venstres ordfører sagde noget om, at i øjeblikket var der nogle, der var i tvivl. Men der er da ikke tvivl om i øjeblikket, hvordan reglerne er, og hvis der er nogle, der alligevel er i tvivl, er det da enten, fordi de mennesker, der skal fortælle, hvordan reglerne er, ikke forklarer det ordentligt, eller fordi de, der har modtaget beskeden, ikke har forstået den.

Jeg har i hvert fald forstået, at i øjeblikket er der ikke tvivl om reglerne, og det vil sige, at med hensyn til hvordan ordningen er i øjeblikket, ved alle godt, på hvilke betingelser de tager derved. Så kan vi have en mening om, at de skulle være mere begunstigede, end de er, men her mener jeg, at i stedet for at blande os i det med skatten må vi sige: Det er arbejdsgiversynspunktet, der skal gøres gældende her, og så er det altså Finansministeriet, der skal sige: Vi skal give de folk en højere aflønning, hvis Folketinget mener, de skal have det, frem for at regulere via skatten.

Så er der punkt 2, som jeg synes er det sværeste, for her har man et problem. Det er ikke så meget skattemyndighederne, der har et problem, men mere de udstationerede myndighe-

der og i et vist omfang måske alligevel skattemyndighederne nogle steder, fordi man har givet upræcise svar: Det synes jeg er det største problem.

Med hensyn til at lovgive med tilbagevirkende kraft mener jeg godt, man kan give begunstigelser med tilbagevirkende kraft. Jeg vil ikke sige, at der er en klar modstrid her. Det eneste problematiske er selvfølgelig, hvis der er andre, der kommer i lignende situationer i fremtiden, og man opererer i gråzoneområder. Det er også derfor, jeg mener, der er grund til, at man tænker over, hvordan man kan løse det problem, og her synes jeg, det er lidt unfair, at en avis omtaler en tidligere skatteminister med nogle bestemte ord. Det, den pågældende skatteminister gjorde, var jo, at han overholdt det, som er gældende lov i landet. Han kunne ikke gøre noget af sig selv, og det kan den nuværende skatteminister heller ikke.

Men det er det punkt i forslaget, som jeg synes efterlader et eller andet at tænke over for os folketingsmedlemmer: Hvad hulen gør vi ved det? Det er ikke, fordi det er folketingsmedlemmerne, der som sådan har været skyld i problemet, for det er jo myndighederne.

Klaus Kjær (DF):

Beslutningsforslaget har en meget sigende og præcis overskrift, nemlig »bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente og soldater i international tjeneste.«

Dansk Folkeparti hilser forslaget velkommen som et middel til afklaring af de kaotiske forhold, der sidste år prægede en stor del af debatten og gav anledning til, at skatteministeren to gange blev indkaldt i samråd. Forholdet var jo det, at nogle udsendte ikke opnåede den skattefrihed af udstationeringstillægget, som de var blevet lovet, hvorimod andre, hovedsagelig højere lønnet personel, som oven i købet ikke deltog direkte i farlige aktioner m.v. i frontlinjen, kunne opnå skattefrihed ved at blive udlånt til andre ministerielle områder.

I Dansk Folkeparti har vi hele tiden haft den opfattelse, at det er dybt, dybt uretfærdigt og fortvivlende, at danske borgere, der arbejder med livet som indsats, som tak for deres heroiske indsats og afsavnet for familien har fået et stort skattesmæk.

Beslutningsforslaget omfatter tre punkter, og det første er en forbedring af lønforholdene med fremtidig virkning, således at politibetjente og soldater, der er udstationeret til løsning af inter-

nationale opgaver, opnår skattefritagelse for det særlige udstationeringstillæg, dog maksimalt 12.000 kr. om måneden, indtil der er fundet en varig løsning på problemet. Det kan jo godt være, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, at den varige løsning skal være en lønforhandling, men her er der altså tale om et midlertidigt forslag, som skal gælde, indtil der måtte være fundet en varig løsning. Begrundelsen for denne del af forslaget er, at efter at enkeltsagerne er kommet frem, er det stort set blevet helt umuligt at få personel fra Danmark, som kan bidrage til de fredsbevarende løsninger i krigszoneområderne.

Den anden del af forslaget omfatter det personel, som allerede har været udsendt, og som i tilfælde til, at udstationeringstillægget var skattefrit, har påtaget sig denne for Danmark meget vigtige opgave. Det drejer sig om en kompensation, hvor der skal ydes 1.000 kr. for hver måned, man har været udstationeret, hvis bruttolønnen ikke er blevet forhøjet så meget, at den netop vil svare til, at man var fritaget for skat.

Forslaget har naturligvis til hensigt at råde bod på de unødvendige skattemæssige uretfærdigheder, som har været belyst gennem en række enkelttilfælde. Forslaget skaber således hjemmel til, at disse personer opnår en økonomisk kompensation i overensstemmelse med det, de er blevet lovet siden 1995. Normalt er Dansk Folkeparti ikke tilhænger af lovgivning med tilbagevirkende kraft, men i dette tilfælde kan jeg oplyse, at Dansk Folkeparti fuldt ud støtter en retfærdiggørelse af den urimelige skattemæssige behandling, disse personer har været udsat for.

Endelig indeholder beslutningsforslaget et punkt om, at der bør findes en permanent løsning for beskatning af disse udsendte personer til international tjeneste. Skatteministeren opfordres derfor til at nedsætte et udvalg, som kan finde en permanent og retfærdig løsning, og også denne del af beslutningsforslaget får fuld støtte fra Dansk Folkeparti.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter naturligvis helt, at vi giver de betjente og de soldater, som vi sender ud i international tjeneste, en ordentlig behandling, og vi er enige i, at nogle af dem, der er blevet udsendt, er blevet forkert behandlet, har fået urigtige oplysninger og er taget af sted på vilkår, som de troede var anderledes, end de viste sig at være, da de kom hjem.

Alligevel er vi ikke enige i den måde, forslaget prøver at løse problemerne på. For det første er vi meget uvillige til at indgå i løsninger, der indbefatter udbetaling af skattefrie tillæg, og jeg synes også, det er uklogt. Nu har vi heldigvis fået en debat om, hvorvidt vi her i Folketinget ikke burde afskaffe vores eget skattefrie tillæg, som vi har bevilget os selv, fordi det er noget rod, det er urimeligt, og det er stort set ikke noget, andre kan få. Når vi har den debat, ville det jo nok være lidt uklogt at begynde at tildele andre befolkningsgrupper skattefrie tillæg, så det er vi imod.

Vi er også imod det, der er lagt op til her, nemlig at man bare generelt kompenserer en gruppe mennesker uden at kigge på, om de enkelte, det drejer sig om, virkelig har lidt under en uretfærdighed. Her mener jeg, og det har jeg også sagt, når sagen har været til debat i pressen, at de faglige organisationer må rejse kravet om erstatning for det tab, der er lidt, over for de myndigheder, der har ansvaret for en given fejl. Jeg mener ikke, vi bare skal dele penge ud i almindelighed. Jeg mener, der skal føres en konkret bevisførelse i hver enkelt sag, og så er det den myndighed, der har ansvaret, der må sørge for at få bragt orden i tingene og eventuelt søge Finansudvalget om nogle ekstra penge for at rette op på den fejl, der er begået.

Vi har altså fuld forståelse for problemstillingen. Vi er helt og fuldt klar over, at nogle er blevet urimeligt behandlet, og vi er også enige i, at der er brug for at gøre noget fremadrettet. Men som forslaget ligger her, kan vi ikke støtte det.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi kan derimod støtte dette forslag, og jeg synes, det er godt, at Frihed 2000 har fulgt denne sag op og leveret mange konstruktive og kompetente bidrag.

Hvad det fremadrettede angår, kan man selvfølgelig altid drøfte, hvilket ministerium der skal afstikke retningslinjerne. Her er det afgørende for mig, at punkt 3 bliver fulgt op.

Så er der fortiden, og her mener jeg, vi må erkende, at der er begået fejl. De oplysninger, folk har fået, har ikke været præcise nok. Det er mennesker, der har gjort en stor, vigtig og betydningsfuld indsats i Danmarks tjeneste, og vi skylder dem, at vi får rettet op på de begåede fejl.

Det var meget interessant at høre SF's ordfører. Sådan som jeg forstod ham, er han imod lovgivning med tilbagevirkende kraft, men vil ger-

ne gå ind for begunstigelser, også selv om de var tilbagevirkende. Men så kunne man jo vedtage en lov, hvis intention var disse begunstigelser, for så var, så vidt jeg kan se, intentionen bag Frihed 2000's forslag opfyldt.

Vi må have gjort rent bord med hensyn til fortiden, og her mener jeg, at dette forslag er en god vej frem, og så må vi også få udarbejdet fremadrettede regler. Det forstår jeg, sådan som jeg hørte det, at regeringen er villig til, men lad os også få afklaret fortiden. Jeg har ikke mødt et bedre bud på løsning af de problemer, der foreligger, end dette forslag, og derfor støtter vi det.

Kim Behnke (FRI):

Når vi fra Frihed 2000 igen finder anledning til at tage sagen op over for Folketinget, er det, fordi vi får tilbagerapporteret fra både de soldater og de politibetjente, det er udstationerede, at der stadig ikke er fundet nogen løsning.

Skatteministeren siger her i dag, at Finansministeriet er i gang med at opfylde forslagens punkt 3, men vi hørte ikke meget om, hvordan det rent konkret foregår. Hvad er tidshorizonten, hvornår er man færdig med det? Hvornår foreligger der nye kontrakter? Hvilke grupper kommer de til at omfatte? Osv. osv. Det er jo nok udvalgsarbejdet, der er mest velegnet til at få de ting belyst.

Hvis forslagets punkt 3 er under opfyldelse, synes jeg, der er behov for, at det sker meget hurtigt og ikke mindst, at det ikke kun bliver udmeldt til de enkelte soldater og de enkelte politibetjente, men også til de respektive faglige organisationer, så de har mulighed for at kommunikere det videre. Som det er i øjeblikket, er jeg fuldstændig enig med Venstres ordfører i, at ganske mange, som bliver spurgt, om de er interesserede i at blive udstationeret, er nødt til at sige, at rent økonomisk kan de altså ikke bære det.

Det indtryk, som ministeren og ikke mindst Socialdemokratiets ordfører efterlod, var, at der faktisk er gode penge at hente her; men det er jo ikke tilfældet. For langt de fleste er det sådan, at når de er kommet hjem, og det skattemæssigt osv. er blevet gjort op, er de heldige, hvis det ender med et nul. Men der er altså ganske mange mennesker, som har fået efterbetalinger af skat på op til 75.000 kr., og det er jo ikke noget, der ligefrem er befordrende for lysten til at lade sig udstationere.

Lønnen er inddelt i tre elementer. Man får den løn, som er overenskomstmæssigt aftalt,

hvad enten det er som politibetjent eller soldat. Så får man et tillæg, fordi man er udstationeret, og så får man det, der populært kaldes FN-diæter, hvis størrelse afhænger af, hvor man er henne, hvor dyrt det er, og hvor nemt det er at få fat i mad og sådan noget de pågældende steder.

Som vi dokumenterede under behandlingen af forslaget sidste gang, er det jo sådan, at selv hos de lokale skattemyndigheder er der så meget rod i tingene, at man ikke er i stand til at svare seriøst, når folk henvender sig. Sidste gang havde vi et meget præcist og konkret eksempel. En soldat, der gerne ville af sted, ringede til skatteforvaltningen i Hvidovre og spurgte hvordan og hvorledes. I skatteforvaltningen i Hvidovre påstod de fejlagtigt, at alt var skattepligtigt, også FN-diæterne. Det var forkert, men den pågældende mand sagde: Nå, hvis det er tilfældet, så ønsker jeg ikke at tage af sted. Han meldte så tilbage til forsvarret, at han var ikke til rådighed for en udstationering.

Derfor er der altså brug for, at der er andre end lige præcis skatteministeren og hans nærmeste medarbejdere, der synes, der er klarhed her, for det er bestemt ikke tilfældet.

Skatteministeren efterlader også det indtryk i dag, at det, der ligesom er tvisten, er, hvorvidt man overenskomstmæssigt har aftalt det, og hvad det er for en kontrakt, man har skrevet under på. Det er også noget, der er til at imødegå, for det er ikke der, tvivlen er. Der, hvor tvivlen er opstået, er i forbindelse med ligningsbestemmelserne i § 33 A, for tidligere var det sådan, at man anså soldater og politifolk, der var udstationeret, for at være omfattet af § 33 A.

Så besluttede man, at det var de ikke alligevel, og som det fremgår af det bilag fra Politiforbundet, der er optrykt i forslaget, så er det, der har været det afgørende argument for, at politifolk og soldater ikke længere skal være omfattet af § 33 A, at de er på kollektiv kontrakt og ikke på individuel kontrakt.

Det er måske formelt rigtigt, men konkret er det uforståeligt for den betjent, der har et ansættelsesforhold under Rigspolitechefembedet, og får et stykke papir stukket i hånden med spørgsmålet: Ønsker du at blive udstationeret et sted? Og så skriver vedkommende under på, at det vil han gerne, og synes faktisk, at det er en ret individuel aftale, der er lavet dér. Men så siger man: Nej, dit egentlige ansættelsesforhold er under den store kollektive overenskomst, der er for politifolk.

Så er det, som Politiforbundet også gør opmærksom på, at den smarte betjent gør det, at han søger om orlov fra politiet, og så går han over i Udenrigsministeriet, og så laver han en individuel kontrakt dér. Så er han nemlig omfattet af ligningsbestemmelserne i § 33 A. Så er der ingen tvivl. Så er hele molevitten skattefri. Og den betjent sidder så og spiser frokost ved det samme bord som den betjent, der ikke har søgt orlov fra politiet.

Jamen er der nogle, der har gjort det? I sidste samling og sidste gang, vi behandlede sagen, blev der rejst tvivl om, hvorvidt det, jeg sagde i den forbindelse, var ædrueligt, og derfor er jeg glad for, at det brev – det er derfor, det er optrykt – fra Politiforbundet dokumenterer, at det altså er den praksis, der er derude. Der er en markant forskelsbehandling, afhængig af om man søger orlov fra politiet, eller om man fortsat er tilknyttet politiet. Den forskelsbehandling kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Nøjagtig det samme gælder for soldaterne. Afhængig af hvor de har været henne, afhængig af hvilke opgaver de har løst, ja, så er deres løn- og ansættelses- og ikke mindst skattevilkår markant forskellige.

Det, som sidste gang var årsagen til, at sagen blussede op, var jo så, at Udenrigsministeriet direkte fejlinformerede folk. Når medarbejdere derovre var ude på orienteringsmøder på kaserne osv., så blev der holdt lysbilledshow osv., og når der var sådan lidt tvivl om, hvor mange der ønskede at tage af sted, så var det sidste salgsgang, ligesom når man er ude og sælge pynt og grønt, at det er skattefrit at være af sted. Når det var skattefrit, så begyndte underskrifterne at komme, ligesom på sådan et pyramidemøde dér. Man måtte jo så irettesætte den medarbejder ovre i Udenrigsministeriet og sige, at det show kunne der ikke længere turneres rundt med.

Ikke desto mindre fik folk den besked fra en offentlig myndighed, fra en statsmyndighed, fra et ministerium, og det er derfor, vi har pkt. 2 med. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at folk giver en underskrift på et møde, et hverningsmøde, tager af sted, og konen ringer bekymret og siger, at der er kommet brev fra skattemyndighederne, og så ligger der en regning på 75.000 kr. at betale. Det er at desillusionere folk, som i forvejen har lidt stort afsavn.

For en uges tid siden kom Det Radikale Venstre, som desværre ikke er til stede i salen i dag – jeg ved ikke, om det er, fordi de har fortrudt de-

res udtalelser – med et interessant politisk oplæg til en helt ny måde at organisere forsvaret på i Danmark, hvor alle skulle være professionelle, og jeg ved ikke hvad.

I den forbindelse sagde Det Radikale Venstres ordfører, at hvis det ikke var, fordi der forelå et forsvarsforlig, som man skulle overholde, så var man egentlig indstillet på, at de soldater, der var udstationeret i international tjeneste, skulle have en højere og bedre aflønning, for man synes, det var for dårligt, som vi aflønner folk i dag.

Men nu er lønnen jo ikke brutto. Lønnen for den enkelte medarbejder er, hvad man får ud af det netto. Og uanset forsvarsforlig eller ej har man altså skærpet behandlingen over for de her soldater, fordi de ikke længere er omfattet af ligningslovens § 33 A. Så hvis man fra Det Radikale Venstre ønsker at forfølge den tanke, ja, så skal man altså støtte det her forslag, for så har man mulighed for, at de enkelte soldater, der er udstationeret, netto får en bedre aflønning, end de får i dag.

Der bliver sagt, at der ikke er nogen i dag, der er udstationeret, uden at de kender de faktiske forhold. Det er en påstand, som jeg igen ønsker at tilbagevise. Og jeg vil gøre det samtidig med, at jeg svarer Enhedslistens ordfører. Hr. Frank Aaen siger, at Enhedslisten er modstander af alt det dér skattefrie osv., men det må jo betyde, at Enhedslisten ønsker ligningsbestemmelserne i § 33 A helt ophævet.

De, der udnytter den i dag, er jo alle de fine ovre fra Udenrigsministeriet, ikke mindst når der skal hverves medarbejdere udstationeret af Danida. For stadig væk er det sådan, at når Udenrigsministeriet indrykker annoncer i dagbladene for at få Danidamedarbejdere, så står der, at kontrakten normalt er for 2 år til en attraktiv løn, der efter gældende regler er fritaget for skattetræk under udsendelsen. Bidrag til pensionsordninger og sygeforsikring får man, og man får refunderet skolepenge. Alt muligt får man. Der er sådan en hel spalte. Det er igen § 33 A, for det er en individuel kontrakt, når vi sender Danidafolk ud.

Så de, der sidder og hygger sig med et eller andet bistandsprojekt nede i Tanzania, gør det skattefrit, mens de, der skal gå med fragmenteringsveste og sove med hjelm på på grund af risiko for at blive slået ihjel, får et skattesmæk, når de kommer hjem. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Der er mit spørgsmål til Enhedslisten: Betyder Enhedslistens synspunkter, at det skal fjernes for alle disse Danidafolk osv., ved at

man helt ophæver § 33 A? Det er et ideologisk fair synspunkt, men det er ikke fair, hvis man fortsat ønsker, at Danidafolk skal være skattefrie, mens soldater og betjente ikke skal være skattefrie.

Jeg takker selvfølgelig for de rosende bemærkninger, der er faldet om selve forslaget indhold og teknikken. Det kan de enkelte folk jo nok ikke leve af.

Men for at følge op på diskussionen om, hvorvidt vi nu tilbagevirkende osv. kan gøre noget, så er jeg nødt til at minde om, at det har regeringen tidligere gjort. Jeg har bare ladet mig inspirere af den måde, som regeringen tidligere har gjort det på. Man har nemlig tidligere gjort det, at man med en tekstanmærkning på finansloven, den hed 51 k, har løst de her problemer, hvor man gik ind og gav en særlig skattefrihed for en gruppe personer, der var udstationeret.

Jeg skal til slut sige, at der er mange, der venter på at få en løsning på det her. Som jeg har bebudet i bemærkningerne til forslaget, vil en del af det materiale, der nu indgår i udvalgsarbejdet, være de 942 underskrifter, som jeg har modtaget fra de soldater, der er udstationeret.

Der bliver lyttet, og der bliver læst på den her sag, og jeg vil opfordre regeringen til, at den meget, meget hurtigt finder en løsning på det her. Hvis vi skal blive ved med at løfte internationale opgaver, som et flertal i Folketinget mener vi skal løse, så er der altså også brug for, at økonomien er i orden, og at det ikke kun er pæne ord og festtaler.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare bekræfte, at vi mener, at det for alle skal gælde sådan, at den løn, man får udbetalt, bliver behandlet ens, uanset om man bliver udstationeret det ene eller det andet sted, fra det ene ministerium eller det andet ministerium. Det der med skattefrihed er noget rod. Det giver altid anledning til forvirring og til uretfærdig behandling af mennesker. Så det er fuldstændig korrekt.

Så må man selvfølgelig, hvis vores forslag kom igennem, forhandle de lønninger, der indtil i dag er aftalt. Da de er skattefrie, må man selvfølgelig genforhandle dem under indtryk af, at de ikke længere er skattefrie. På samme måde som vi håber, at vi kommer igennem med at fjerne de skattefrie tillæg, som vi udbetaler til os selv her i Folketinget.

Så skal jeg lige på foranledning af det sidste sige, at vi er tilhængere af og vil være positive i Finansudvalget, hvis der kommer ministre og siger, at de har givet nogle mennesker nogle forkerter, falske løfter, som de ikke har stået ved, men gerne vil stå ved deres løfter, og derfor vil de gerne udbetale en ekstra sum penge til de her mennesker, så vil Enhedslisten støtte det.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg har været glad for den meget seriøse og saglige debat, vi har haft om det her, og vil bare komme med et par ganske små kommentarer her til sidst.

Jeg er enig med Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, i, at hvis der har været usikkerhed omkring noget, så er det godt, at vi har fået ryddet den bort. Jeg mener her, at de initiativer, der er taget de seneste måneder, har været med til det. Jeg er selvfølgelig nødt til at gøre opmærksom på, at de usikkerhedsmomenter, som man har været inde på tidligere, reelt har været aftalt mellem organisationerne.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige, at jeg også synes, at det er meget glædeligt, at det overordnede er kommet på plads, ved at Finansministeriet har taget hånd omkring de her ting.

Til hr. Klaus Kjær vil jeg sige, at det er vel sådan, at hvis man føler, man har påtaget sig en opgave på falske forudsætninger – nu tænker jeg på 1995-situationen – så er der vel egentlig kun én vej, man skal gå i den sag, og det er retens vej. Men stadig væk vil jeg sige, at det er min helt klare opfattelse, at organisationerne har aftalt de regler, der var, også helt tilbage til 1995.

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at Finansministeriet har udsendt et brev til de berørte organisationer. Jeg vil selvfølgelig lige sikre mig, at det har været hele vejen rundt, så man i hvert fald helt klart kan sikre, at alle berørte organisationer har fået det. Jeg er helt sikker på, at det har man på nuværende tidspunkt klaret.

Så er jeg helt enig med hr. Kim Behnke i, at klarheden om det her naturligvis ikke kun skal ligge i Skatteministeriet og Finansministeriet. Den skal selvfølgelig også ligge ude hos de lokale myndigheder. Det har jeg en forventning om den allerede gør på nuværende tidspunkt.

Med hensyn til situationen om den påståedes usikkerhed om, hvordan og hvorledes § 33 A i ligningsloven kan benyttes, så vil jeg sige, at uanset om man er omfattet af en individuel aftale eller en kollektiv aftale, så kan det altså aftales, at aflønning sker i henhold til § 33 A.

Som det sidste: Hvis det er tilfældet, at der stadig væk er udstationerede, der ikke kender betingelserne, må vi selvfølgelig have det ryddet bort. Men det håber og tror jeg er sket med de initiativer, der kommer frem til.

Til slut vil jeg blot sige, at Skatteministeriet naturligvis vil medvirke til at få alle tvivls spørgsmål, der opstår i forbindelse med udvalgsarbejdet, belyst.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af lov om luftfart. (Obligatorisk rapporteringssystem m.v.).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).
(Fremsat 7/12 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Lovforslaget, vi her behandler, har to elementer, nemlig for det første at indføre et obligatorisk rapporteringssystem om mindre driftsforstyrrelser af betydning for flysikkerheden og for det andet en bestemmelse om, at kun personer, der er godkendt af politiet, kan få den generelle adgangshjemmel til at færdes på lufthavnens afspærrede områder.

Vedrørende det første, det obligatoriske rapporteringssystem, så har forslaget helt klart til formål at mindske risikoen for havarier og andre farlige hændelser. Indberetningerne skal være obligatoriske, og det bliver strafbart ikke at rapportere sådanne driftsforstyrrelser.